



Expedient: 29/25

Expedient de gestió: 2023RCAL...

Número de registre: 2022/...

Recurrent: JRE

Tributs: Impost béns immobles

Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana

Data de presentació del recurs: 06/09/2022

El Consell Tributari, reunit en sessió de 8 d'octubre de 2025, coneixent del recurs presentat per JRE, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En la data referenciada a l'encapçalament, l'interessat interposa recurs d'alçada contra els actes que es detallen a continuació:

Acte impugnat / Rebut	Detall: Concepte	Identificador / Adreça Objecte	Import €	Període/Data
HEI02 Notificació diligència d'actuació EJ2022... **	IMPOST DE PLUSVÀLUA	...	12.948,69	01/06/2021
	IMPOST BÉNS IMMOBLES	...	441,93	01/01/2021 - 31/12/2021

2.- El Sr. JRE interposa recurs d'alçada contra la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles amb número de rebut EJ2022... relativa a la quota de l'impost sobre béns immobles (en endavant, IBI) de l'exercici 2021 corresponent a l'immoble del ..., i a la quota de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de

naturalesa urbana (en endavant, IIVTNU) corresponent a la transmissió de l'immoble del ...

Succintament, l'interessat al·lega que la quantitat relativa a la quota de l'IIVTNU ha estat calculada sense tenir en compte l'escriptura d'acceptació d'herència que no va poder ser aportada en el seu dia. Per aquest motiu, no se li ha pogut aplicar la bonificació del 95% de la quota a ingressar prevista a l'apartat primer de l'article 9 de la Ordenança fiscal 1.3 reguladora de l'IIVTNU per aquelles transmissions que tinguin per objecte l'habitatge habitual del causant.

En conseqüència, l'interessat sol·licita l'anul·lació de la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles identificada a l'encapçalament d'aquesta resolució, i el recàlcul de l'IIVTNU amb l'aplicació de la corresponent bonificació.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la següent relació de fets:

- En data 12 de febrer de 2018 es produeix la transmissió mortis causa de l'immoble situat al ..., de la ciutat de Barcelona a favor del recurrent, segons es desprèn de l'escriptura d'acceptació de l'herència de la seva mare, NEP, atorgada el 13 de febrer de 2019 davant l'Ítre. Notari de Barcelona JCF sota el número ... del seu protocol.

- En data 3 de febrer de 2021, degut a que l'interessat no havia efectuat la corresponent autoliquidació de l'Impost, la Inspecció de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona efectua la proposta de liquidació amb número de rebut PL2021...

- En dates 9 i 10 de març de 2021, en franges horàries diferents, s'intenta notificar al domicili del ..., la proposta de liquidació mencionada al punt anterior, resultant els dos intents com absent.

- En data 17 de març de 2021, com a conseqüència de l'infructuós intent de notificació, es procedeix a publicar al Butlletí Oficial de l'Estat (en endavant, BOE) el corresponent anunci de citació per a la notificació per compareixença de la proposta de liquidació amb número de rebut PL2021...



- En data 1 de juny de 2021 es confirma la proposta de liquidació generada, i es gira la liquidació de l'IIVTNU amb número de rebut PV2021...
- En data 14 de juny de 2021 s'intenta notificar al domicili del ..., la liquidació definitiva de l'IIVTNU citada al punt anterior, resultant l'intent com desconegut.
- En data 23 de juny de 2021, com a conseqüència de l'infructuós intent de notificació, es procedeix a publicar al BOE el corresponent anunci de citació per a la notificació per compareixença de la liquidació definitiva de l'IIVTNU amb número de rebut PV2021...
- En data 2 de setembre de 2021 es gira la provisió de constrenyiment amb número de rebut ET2021...
- En data 17 de setembre de 2021 es notifica al domicili del ..., la provisió de constrenyiment citada al punt anterior.
- En data 9 de juny de 2022 es gira la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles amb número de rebut EJ2022...
- En dates 21 i 22 de juny de 2022, en franges horàries diferents, s'intenta notificar al domicili del ..., la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles citada al punt anterior, resultant ambdós intents com absent i en el darrer, a més, consta la indicació de "deixat a la bústia".
- En data 29 de juny de 2022, com a conseqüència de l'infructuós intent de notificació, es procedeix a publicar al BOE el corresponent anunci de citació per a la notificació per compareixença de la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles.
- En data 6 de setembre de 2022 l'interessat interposa recurs d'alçada contra la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles amb número de rebut EJ2022...

- Consultada la base de dades de recaptació municipal, la liquidació de l'IIVTNU amb número de rebut PV2021... consta com a no pagada.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la no admissió a tràmit del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- L'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del comú municipi de Barcelona, disposa que contra els actes de l'Administració municipal d'aplicació i efectivitat dels tributs i restants ingressos de dret públic que siguin de competència municipal, només podrà interposar-se recurs d'alçada davant de l'Alcalde, aplicant-se el règim jurídic del recurs regulat a l'article 14 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

A l'article 14.2.c) d'aquesta última norma s'estableix que el termini per interposar el recurs serà d'un mes comptat des de l'endemà al de la notificació expressa de l'acte la revisió del qual se sol·licita.

Respecte a la impugnació de la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles, amb núm. de rebut EJ2022..., s'ha de dir, com es veurà a continuació, que no es tracta d'un acte administratiu susceptible de recurs, malgrat a la notificació efectuada de la diligència prèvia a l'embargament figuri que es pot presentar un recurs d'alçada.

El document identificat com a diligència prèvia a l'embargament, amb número de rebut EJ2022..., és un document en què s'acompanya una carta per al pagament del deute pendent i s'indica que si aquest es paga o fracciona no es dictarà diligència d'embargament i es tindrà per finalitzat el procediment de constreyniment. També s'informa que en cas de no pagar ni fraccionar, es dictarà diligència d'embargament sobre els drets de l'immoble relacionat.

Per últim, es requereix per tal que en el termini d'un mes es presenti en el Servei d'Embargaments del Departament de Gestió Recaptatòria de l'Institut Municipal d'Hisenda, un escrit indicant si l'immoble constitueix habitatge habitual i/o comú, si està

llogat, o qualsevol altra circumstància similar, i que s'adjunti una còpia de l'escriptura pública o d'altre títol de propietat.

El fonament legal d'aquestes actuacions, com la que ens ocupa, es troba a les facultats que la Llei general tributària al seu article 162 reconeix a l'Administració en el procediment de recaptació per a assegurar o efectuar el cobrament del deute tributari.

Aquesta actuació es va realitzar en el context del procediment de constrenyiment i s'ha de subratllar que és un acte instrumental de mer tràmit, on es torna a donar una oportunitat de pagar el deute i es fa un requeriment que en cap cas suposa decisió i impossibilitat de continuar el procediment. Per tant, es confirma que no hi cap la interposició de cap recurs respecte a la diligència prèvia a l'embargament i així s'estableix a l'article 112.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i, a l'àmbit tributari, els articles 222 i 227 General tributària i, en conseqüència, procediria la seva inadmissió.

No obstant, atès que a la notificació de la diligència d'actuació prèvia a l'embargament d'immobles consta la indicació que es pot interposar un recurs d'alçada que ha generat una expectativa legítima a l'interessat, no es pot inadmetre el recurs per considerar que no era un acte recurrible, doncs es vulneraria el principi de bona fe i confiança legítima. Procedeix, per tant, el seu anàlisi i resolució.

Segon.- En els antecedents de fet s'observa que al punt 6 s'indica que a data 14 de juny de 2021 s'intenta notificar al domicili de ... la liquidació definitiva de l'IIVTNU resultant l'intent com desconegut.

En el punt 7 consta que a data 23 de juny de 2021, com a conseqüència de l'infructuós intent de notificació, es procedeix a publicar al BOE el corresponent anunci de citació per a la notificació per compareixença de la liquidació definitiva de l'IIVTNU amb número de rebut PV2021...

Cal tenir en compte que el domicili del ... és la direcció en la qual consta l'interessat com empadronat des de l'1 de maig de 1996 i és la direcció que va fer constar en l'escriptura

d'acceptació d'herència. A més a més, en aquesta mateixa direcció es va poder notificar correctament en data 17 de setembre de 2021 la provisió de constrenyiment corresponent a aquest mateix procediment, tal com consta acreditat a l'expedient administratiu. I, per altra part, és la direcció de contacte que l'interessat ha facilitat en la instància del recurs d'alçada.

Abans de procedir a la publicació en el BOE del corresponent anunci de citació per a la notificació per compareixença de la liquidació de l'IIVTNU amb número de rebut PV2021..., l'administració hauria d'haver posat la diligència necessària per investigar si l'interessat havia canviat de domicili i, en altre cas, tornar a intentar la notificació en el mateix domicili, ja que de les dades disponibles i dels antecedents de notificacions anteriors res feia pensar que s'havia produït un canvi. És a dir, abans de procedir a la publicació edictal s'hauria d'haver arribat a la convicció justificada de que no havia una altra manera de localitzar a l'interessat.

En aquest sentit, cal tenir en compte la consolidada doctrina jurisdiccional que estableix que només en el cas que no sigui possible la notificació personal per ignorar-se el domicili de l'interessat es podrà realitzar la notificació per edictes. Així resulta il·lustrativa sobre la finalitat de les notificacions la doctrina del Tribunal Constitucional, per exemple la sentència del Tribunal Constitucional 156/1985, de 15 de novembre, relativa a la notificació per edictes practicada per un òrgan judicial, però igualment traslladable a l'àmbit que ens ocupa, segons la qual:

"Desde una perspectiva constitucional, que es la que aquí importa, el carácter supletorio y excepcional de las notificaciones por medio de edictos, su consideración como remedio último de comunicación del órgano judicial con las partes, no sólo requiere el agotamiento previo de aquellas otras modalidades que, por ofrecer la seguridad de la recepción por el interesado de la cédula, dotan de una mayor efectividad al derecho a cuya protección las notificaciones sirven. Además de estar formalmente justificada la declaración judicial de tener a personas interesadas en un proceso en ignorado paradero, presupuesto de hecho para recurrir al sistema de edictos, ha de contar con fundamento material, exigencia ésta que se cumple cabalmente y en plenitud cuando, en atención a criterios de razonamiento, se alcance la certeza de no ser posible la comunicación con ellas por otros medios".

Posteriorment, nombroses sentències del TC, entre d'altres, STC 83/2018, de 16 de juliol, STC 297/2020, de 24 de febrer, STC 63/2021, de 15 de març, STC 74/2021, de 10 de maig, STC 107/2022, de 26 de setembre, STC 147/2022, de 29 de novembre i STC 12/2024, de 29 de gener, confirmen la seva doctrina sobre el caràcter subsidiari i excepcional de les notificacions per edictes.

En definitiva, l'aplicació de la doctrina exposada ens porta a la conclusió de que també aquí la publicació al BOE no va complir amb la protecció formal de dret del recurrent, ja que no consta que s'hagi realitzat una activitat suficient per part de l'administració a fi de determinar la impossibilitat de notificar personalment a l'interessat al seu domicili.

S'ha de recordar que l'article 112.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària estableix que s'ha d'intentar la notificació a l'interessat en el seu domicili fiscal o en el que hagi designat almenys dos vegades, abans de efectuar la publicació per edictes de la citació per a ser notificat per compareixença. Intents que no s'han efectuat en el present cas.

Per tant, procedeix tornar a notificar la liquidació de l'IVTNU en el domicili de l'interessat que, per altra part, segons es dedueix de les dades de l'expedient és el seu habitatge habitual, i anul·lar el procediment de constreyniment seguit pel seu cobrament.

Tercer.- Quant la bonificació de la quota íntegra en transmissions *mortis causa* de l'habitatge habitual de la causant en favor del descendent, l'article 108 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, estableix que:

“4. Les ordenances fiscals podran regular una bonificació de fins al 95% de la quota íntegra de l'impost, en les transmissions de terrenys, i en la transmissió o constitució de drets reals de gaudi limitatius del domini, realitzades a títol lucratiu per causa de mort a favor dels descendents i adoptats, els cònjuges i els ascendents i adoptants(...) 6. La regulació dels restants aspectes substantius i

formals de la bonificació a què es refereix el paràgraf anterior s'establirà en l'ordenança fiscal.”

En exercici de l'habilitació legal referida, l'article 9 de l'Ordenança fiscal 1.3, vigent per a l'any 2018, moment de la meritació de l'impost, estableix que:

“En les transmissions mortis causa referents a l'habitatge habitual del causant, es considerarà com a tal la que figuri en el padró d'habitants, excepte prova en contra, un traster i fins a dues places d'aparcament, sempre que estiguin situats en el mateix edifici i es pugui gaudir d'un 95% de bonificació en la quota, quan els adquirents siguin el cònjuge, els descendents o adoptats o els ascendents o adoptants.”

I afegeix l'apartat 3 del citat article que:

“L'obligat tributari en el termini de sis mesos prorrogables per altres sis, comptats des de la data de meritació de l'impost, ha de sol·licitar la bonificació i practicar l'autoliquidació amb aplicació provisional de la bonificació o, si escau, presentar la declaració. Les sol·licituds de beneficis fiscals que es presentin fora del termini anterior, quan s'hagin notificat l'inici d'actuacions inspectores per no haver-se practicat l'autoliquidació, o si escau, presentat la corresponent declaració, s'han de considerar extemporànies i, per tant, no admissibles.”

L'interessat al·lega en el seu recurs que la liquidació de l' IVTNU es va practicar sense la bonificació del 95% per no haver aportat la escriptura d'acceptació d'herència. Es comprova que a l'esmentada escriptura figura una “manifestació fiscal” en la que es sol·licita la bonificació del 95% en el impost de successions i a l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, per haver constituït l'habitatge habitual de la causant, però el Notari a l'atorgament reflecteix que fa les advertències i, en particular a efectes fiscals, adverteix de les obligacions que li corresponen tant en el aspecte material, formal i sancionador i de les conseqüències de qualsevol índole que es derivarien de la inexactitud de les seves declaracions.



Consell Tributari

En aquest cas, el recurrent no va practicar la corresponent autoliquidació en el termini establert a aquest efecte. La qüestió no és doncs si concorren els requisits de fet necessaris per al gaudi de la bonificació del 95% de bonificació de la quota tributària, sinó si s'han complert els requisits formals que l'Ordenança estableix també per a la seva aplicació, això és, la pràctica de l'autoliquidació amb aplicació de la bonificació i ingrés de la quota corresponent, que és el la via prevista a l'Ordenança fiscal per a sol·licitar aquest benefici fiscal.

És raonable però plantejar si l'incompliment de requisits formals pot tenir com a conseqüència la pèrdua del dret a la bonificació de la quota, quan el fonament d'aquesta es troba en l'especial protecció que la família gaudeix en el nostre Dret. Aquesta qüestió ha estat ja escatida però pel Consell Tributari de Barcelona, que en el dictàmens com els emesos en els expedients 229/16, 238/20, 135/23 i 261/24 entre d'altres, ha considerat que el que ha de prevaldre és la voluntat de la Llei i de l'Ordenança fiscal dictada a empara d'aquesta. En aquest sentit, cal tenir present que l'Ajuntament hagués pogut no establir la bonificació de referència a les seves Ordenances fiscals, però que va optar per fer-ho, i ho feu establint una sèrie de requisits, de naturalesa material però també formal, que no es poden obviar. En conseqüència, per a la seva aplicació s'ha d'observar tant el compliment dels pressupòsits materials de la bonificació com el dels seus requisits formals.

Per tot això, en disconformitat amb l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

ESTIMAR EN PART el recurs d'alçada interposat, ANUL·LAR la provisió de constrenyiment amb número de rebut ET2021... i les actuacions posteriors, TORNAR a notificar la liquidació de l'impost sobre l'increment de valors dels terrenys de naturalesa urbana i DESESTIMAR la resta d'al·legacions.

El secretari del Consell Tributari